

MENYEGZŐI KORONA:

MELLYEL

AMA' SOK-FÉLE VIRTUSOKKAL MINT MEG ANNYI
GYÖNGYÖKKEL ÉKESKEDŐ KORONA, N. és N.

K O L O S V Á R I K I S

I S T V Á N

U R A M,

A' KOLO'SVÁRI NEMES REF. SZ. EKLÉSIA
Külső Jóágának Hív Gondviselője,
mint **V Ö L E G É N Y,**

ÉS AMA Szüzeket Ékesítő DRÁGA VIRTUSOKKAL
ÉKESKEDŐ LILÍOM SZÁL, N. és N.

B E R E G S Z Á S Z I ' S U ' S Á N N A

A S Z S Z O N Y,

T. T. B E R E G S Z Á S Z I M O S E S Uramnak

A' Venerab. Défi Trakt. Nagy Dexteritafu Elperesttyének,
és a' Défi Ref. Sz. Eklésia Lelki Pásztorának,

és ama' Sárái Kegyezséggel ékeskedő Mättronának,

T. N. S Z A T H M Á R I J U D I T Aszfzonynak,

KEDVES LEÁNYA mint MENY-ASZSZONY,

Meg-Koronáztattak és Tiszteltettek Egyben-kelésenek Napján,

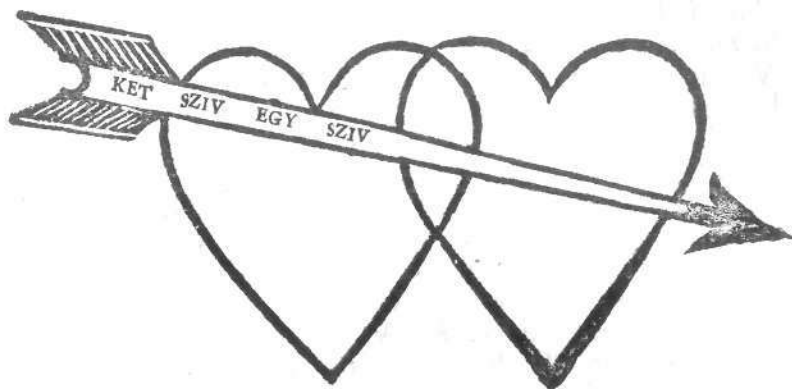
S Z A T H M Á R I P. M I H Á L Y.

A' Kolos'vári Nemes Ref. Collegiumnak akkori Alumnusa
és Hites Bibliothecariususa által,

MÍDön zengene a' Vö-Legény és LeLes Párlának gyönyörü-
séggel telyes Eneklések. Bóld. AÉÉ. Hav. 10. Napján.

07541

Iként bútsuzék -el elébbi Színétől,
A' Szép LILIOM Szál Feketeségétől,
'S mint válék Fejérré *Juno* tsep-tejétől,
Ne kezd most Verfedet *Musám* e' Mesétől;
Mivel le-rajzolták sokan ezt helyesen,
LILIOMnak mind két Színéről élelően
Irtak, 's meg-éámlálták Nemeit semelen,
Azért Te nem irhaté erről már kedvesen.
Hanem írj jó *Musám* egy Nemes Neméről,
Hangitsáló Verfed legyen szép Nevéről,
Zendítvén Tziterád' meg-újult Fejéről,
Énekely e' Virág' áldott Gyökeréről.
Azután ki-lépvén szép Ditséretére,
Ditséretnek emeld felsőbb tetejére,
Bizván ott az Isten Gond-vitelésére,
Hogy öntsön bőv áldást nevedezésére.
Nem mindenütt vagyon el-hidd virágzása
E' szép LILIOMnak, 's friss illatozása,
Nem a' *Chloris* Kertje vólt Ennek Szállása,
Sem nem vólt a' *Flora* keze plántalása.
Déjén lett, ki mondom, elsőb Származása,
Déjén neveltetett, 's ott lett táplálása,
Déjén Szemléltetett elsőb ki-nyílása,
Déjén leve-is meg, Koronáztatása.

KED-

8556) (8556

KORONÁS LILIOM azért hát e' lézen,
 Mivel *Kolo'svárról* egy KORONÁT vézen
 A' maga Fejére, hogy így a' jobb rézen
 Légyen forsa, mellyre ISTEN áldáit tézen.
 E' lép LILIOMnak Gyökere egy Szent ág,
 Mó'fessel ki Mó'ses lévén gyakran fel-hág
 A' SIONra, mellyért áldás HÁZan bőv 's rág,
 És Kit még a' *Momus* mérges nyelve sem rág.
 Ága és Virága ékebb minden Ró'sánál,
 Kedvesebb a' Kedves *Éagu Cásár*nál,
 Díszesebb, betesebb fok lép Violánál,
 Köz éó: nints illy Virág egy-is a' *Floránál*.
 A' KORONA pedig, mellyel ékeskedik
 Feje, fok gyöngyöktől épül, 's fényesedik,
 Ditséret gyűlön gyűl rá és nevededik,
 Mivelhogy sugára melege terjeszkedik.
 Gyémánt és Rubintnál drágábbak Kövei,
Oriental gyöngynél betsesbek Gyöngyei,
 Nem rakodtak Erre e' Világ' Szennyei,
 Mellyért tsudálatra méltók szépségei.
 De még többet álllok e' lép KORONÁról:
 Ezt KOLO'SVÁRInak édes Hazájáról
 Hívják, 's KOLO'SVÁRI GYÖRGY Kedves Atyjáról,
 Ama' nagy érdemü 's hív Haza-Fiáról.
 Másként mindenektől ISTVÁN Nevet vézen;
 Melly a' Görög-nyelven lép KORONÁT tézen,
 A' melly úgy gondolom Rá illik egészen,
 Mert fok Kintsét rakta VIRTUS belé kézen.
 A' mellyért el-is járt fok lép Városokat,
 Hallgatott fok arany Éaju *Dozorokat*,
 Kiktől, mint méh mézet, járván Viragokat
 Gyűjt, gyűjte úgy Ő-is lép Tudományokat.
 Innen tud-is ha kell ő *Theológiát*,
 Tud elmét fríselő. Nemes *Politiát*,
 Ki-teték hogy tudja a' *Filosófiát*,
 Mivel böltsen tractál minden *Materiát*.
 E' Belső szépséget külső-is neveli
 A' mellyel Testének állása van teli,
 'S a' mellyel mindeütt magát jól visei.
 És a' mellyért ötet fok Ember tiszteli.

3556) (3556

De már *Műsám* többet ezen KORONÁról
 Ne éölj, de énekelj éép LILIOMÁról,
 Vagy Magyarán BERECSZÁSI 'SU'SÁNNÁról,
 Amaz Ékes 's Nemes éép Galateáról.
 A' Ki LILIOMnak méltán mondattatik,
 Mert olly 'SIDO éónak Neve tártattatik
 A' melly LILIOMnak jól magyaráztatik,
 'S a' mellyért méltán ma meg KORONÁZtatik.
 Bóldog hát 'SU'SÁNNA ki illy KORNNára
 Ma éert tézen, melly leéé mindenben jóvára,
 Gerlitze nem akad jobban ö Társára,
 Mint itt akadt a' Pár a' maga Párjára.
 KOLOSVÁRI ISTVÁN Bóldognak mondalak
 Téged-is, 's éivemben öröкке áldalak:
 Mert ékes 'SU'SÁNNÁd nem bú-hozó falak,
 Hanem éív éeleéto, drága Gyémánt 's Alak.
 Ugy hogy nem tudom már vallyon Kegyeéségét
 Ditsérjem-é? avagy gondos Szem-fülségét?
 Szüzeket fríéslö Szemérmetségét?
 Vagy pedig Bárányi Kedves Szelídségét?
 Nagy mindenik benne; nagy a' Bóltsefség-is,
 Nagy a' Gazdaééonyhoz illö Serénység-is,
 Nagy a' Gerlitzei Engedelmeéség-is,
 Nagyon fénylik benne a' éép Szüzeseéség-is.
 Van ennek felette külsö Szépsége-is,
 Van Szívekre ható mofolygó Színe-is,
 Van mindennél kedves jeles Erköltse-is
 Van magát tetééto nyájas Beféde-is.
 Gyönyörü egészen Testének állása,
 Kedves kellemetes minden fordúlása,
 Szívet hasító tör ajkinak Szóllása
 Mofolygása olly mint Hájnál' hafadása.
 Tündöklö Homloka éépen ki-terjedett,
 'S Arra Szemöldöke hajlott és görbedett
 Két jádzó Szemére fríésen kerekedett
 'S Ott ortzája Ró'sa éínnel elegyedett.
 Egész természetben igen jeles és éép,
 Hasonlót Hozzája lát igen ritka nép,
 Azért *Apelles*nél soha sem vólt illy kép
 Melly lett vólna minden rééiben illy éép ép.

§§§§§ (§§§§§)

Mikor 'SU'SÁNNA van tzi-frált Kontösében
 Ugy tündöklök mint a' Nap deli fényében,
 Meg-haladja *Vénuszt* modos Személyében,
 A' *Diánna* nem ér vélle termetében.
 Ugy hogy a' Szüzesség Hajnal-Tsillagának
 Ezt méltán nevezem leg-zebb Virágának,
 Ha tekintem fényét szép ábrázatjának,
 'S annál-is nemesebb belső Formájának.
 Meg-tetűzik melly Nemes ágból Származása
 Lett légyen, Világra való hozatása
 BEREKSZÁSZI MO'SES Atyja, Tanítáfa
 Kinek bölts, és Kedves minden Hagyomása.
 E' már rég' el-járta Erdélyt szép Hirével,
 Tanítja a' Népet nem tsak Befédével,
 Hanem ritka példás Kegyes Életével,
 Az Eget meg-nyitja buzgó Kérésével.
 SZATHMARI JUDIT az Anyja, Kegyesége
 Kinek nagy és Peldás Szemérmetségé,
 Olly nagy Böltsesége mint Nap fényesége,
 Férjét vidámitja Engedelmesége.
 Illy Nemes Szüléktől vévén Születését
 'SU'SÁNNA, gyakorta Anyja jó intését
 Hallgatta, 's a' férént maga vilélését,
 Folytatta mindenben járását kelését.
 KOLO'SVÁRI ISTVÁN hát Bóldog kit illy Szüz
 Maga Szerelmére unkolván gerjezt, s fűz,
 E' minden Bánatot Ő tölle mekőze üz,
 Mert Szíve Hozzája ollyan mint febes tűz.
 Bóldog 'SU'SÁNNA-is illy jeles Férjével,
 Ki úgy bánik vélle mint fíve' felével,
 Nem bant olly kegyesen *Euridicejével*
Orfeus, mint bánik e' szép Szerelmével.
 Bóldog hát egészen vízont mondom Ez Pár,
 A' Kiknek Szerelmek erős mint atzél Zár,
 Már-is ő közöttök *Haltzióni* kedv jár
 De *Musám* e' Pár már magára áldáft vár.
 Mondjad azért *Musám*: az Egek Királya,
 Ki az Embereknek Szíveket vi'sgálya,
 E' Nemes Párt gyakor áldáfíval fállya
 A' Hív Szeretetet Szívekben táplállya.

3333) (3333

Jeles Gyümölcsökkel Házokat feresse,
A' Bút és Bánatot töllök mefőve veſe,
Minden kezdeteket fereſtſe köveſe
Egyiket máſikkal híven kedvelteſe.
Valamihez hajlik egyik kívánsággal
Ahoz a' Máſik-is légyen vígſággal,
A' mihez pedig ez léſzen utálsággal
Ahoz a' máſik-is légyen vad mordsággal
És így akkor légyen vége jó Kedveknek,
Akkor ſakadjon-el fonala Élteknek,
Akkor aludjék-meg tüze Szerelmeknek,
Akkor légyen múlta jó Szerentſéjeknek:
Mikor a' Galambnak leſ' Ölyvöz Húſége,
Mikor leſ' Farkasnak Bárány Szelidsége,
'S mikor a' meg-ſáradt Fáknek leſ' Zölidsége,
Ezt kívánja Verſem kezdete és vége.

V É G E.

